

РЕШЕНИЕ

№ 36575

гр. София, 23.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 17.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7604** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

6

Производството е образувано по жалба на Н. В. И., чрез адв. И. Ю. от САК, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 1392861/04.06.2026г. с правно основание по чл.171, т.1б.Е от ЗДвП и Заповед за прилагане на принудителна административна мярка 1392862/04.06.2026г. с правно основание по чл.171, т.1 б.3), ГГ) от Закона за движение по пътищата, издадени от мл.автоконтрольор към РУ С., ОДМВР- В. Т..

С жалбата се иска прогласяване нищожността на двете заповеди, поради издаването им от некомпетентен орган и при пълна липса на правно и фактическо основание. Алтернативно се претендира отмяната им, поради липсата на изложени мотиви относно срока на наложената принудителна административна мярка и неизвършване на нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДвП. Претендират се разноси.

В съдебното заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа изложените в жалбата оплаквания и моли за отмяна на ЗППАМ. Претендира разноси.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 04.06.2026г. жалбоподателят И. е управлявал МПС- А. А6, с ДК [рег.номер на МПС] ,

собственост на трето лице, по път ПП1-3 км.25, 875 в посока към [населено място], като е спрял за полицейска проверка в района на КПП Горна Студена. При проверката е установено, че за автомобила не е сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. Срещу И. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) ГА № 3419816 за нарушение по чл.638, ал.3 КЗ- управление на МПС, на което лицето не е собственик, във връзка с чието притежание и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Съставен е и втори акт за установяване на административно нарушение ГА № 3419817/04.06.2026г., за това, че жалбоподателят е управлявал автомобил, който не е регистриран по надлежен ред, а именно- с прекратена регистрация по реда на чл.143, ал.10 от ЗДвП от 21.04.2026г.

С Мотивирана резолюция № 26-0352-М000025 от 08.06.2026г. на началник РУ С., административното производство по акта за установяване на административно нарушение ГА № 3419817/04.06.2026г. е прекратено на основание чл.345, ал.2 вр.ал.1 от НК. Срещу жалбоподателя е образувано наказателно /бързо/ производство за престъпление по чл.345, ал.2 от НК, което е прекратено с постановление на зам.районен прокурор при РП В.Т. от 17.06.2026г., пр.пр. 4193/26г. по описа на прокуратурата, поради несъставомерност на деянието.

По Акта за установяване на административно нарушение ГА № 3419816/04.06.2026г. е издадено Наказателно постановление № 26-0352-000090/15.06.2026г. за нарушение на чл.638, ал.3 от КЗ, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание- глоба в размер на 204.52 евро.

Въз основа на съставения АУАН ГА № 3419816 /04.06.2026г. е издадена Заповед за прилагане на административна мярка № GRAM-1392861 от 04.06.2026г. по чл.171,т.1б.Е- временно отнемане на СУМПС на водач, който управлява МПС без застраховка „Гражданска отговорност“, до представяне на информация за сключена валидна застраховка , но за не повече от шест месеца.

Въз основа на съставения АУАН ГА № 3419817/04.06.2026г е издадена ЗППАМ GRAM-1392862/04.06.2026г. с правно основание чл.171 т.1 б.3), ГГ) от Закона за движение по пътищата- временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДвП до решаване въпроса за отговорността, но не за повече от шест месеца.

И двете заповеди са издадени от младши автоконтрольор към РУ С., ОДМВР В. Т..

По делото е приета административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активно легитимирано лице, срещу подлежащи на оспорване индивидуални административни актове, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е ... Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за

контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорените заповеди са издадени от материално и териториално компетентен орган. От представената по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи и Заповед № 366з-3249/04.09.2025 г. на директора на ОДМВР – В. Т. се установява наличието на надлежно оправомощаване на служителите на длъжност „младши автоконтрольор“ в група „Охранителна полиция“ при РУ – С. за издаване на заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1 ЗДвП. Поради това възражението за нищожност на оспорените административни актове поради липса на компетентност е неоснователно.

Заповедите са издадени в писмена форма и съдържат фактически и правни основания за прилагане на съответните принудителни административни мерки.

По ЗППАМ № GRAM-1392861/04.06.2026г.: както бе посочено по-горе, с процесната заповед спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „е“ ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява МПС без застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, до предоставяне на информация за сключена валидна застраховка, но за не повече от шест месеца. Материалноправната предпоставка за прилагане на тази мярка е обективният факт на управление на МПС, за което към момента на управлението липсва валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. По делото няма спор, че на 04.06.2026 г. жалбоподателят е управлявал лек автомобил „А. А6“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на трето лице, за който към момента на извършената полицейска проверка не е бил налице сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. За това деяние на жалбоподателя е съставен АУАН ГА № 3419816/04.06.2026г. за нарушение по чл. 638, ал. 3 КЗ, а впоследствие е издадено НП № 26-0352-000090/15.06.2026г. Следователно към момента на издаване на оспорената заповед материалноправните предпоставки по чл. 171, т. 1, б. „е“ ЗДвП са били налице.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за липса на мотиви относно срока на наложената ПАМ. Продължителността на мярката е определена непосредствено от закона – до предоставяне на информация за сключена валидна застраховка, но за не повече от шест месеца. Органът действа при обвързана компетентност както относно прилагането на мярката при наличие на предвидените предпоставки, така и относно нейната продължителност. Последната не се определя по преценка на административния орган, поради което липсата на допълнителни съображения относно конкретен срок не представлява нарушение на изискването за мотивираност на административния акт.

Издаването на НП № 26-0352-000090/15.06.2026г. не обосновава различен извод. За разлика от други хипотези по чл. 171, т. 1 ЗДвП, при които законодателят е определил действието на ПАМ „до решаване на въпроса за отговорността“, при б. „е“ продължителността на мярката е обвързана с различен юридически факт – предоставяне на информация за сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Следователно, издаването на наказателно постановление, както и обстоятелството дали същото е влязло в сила, са ирелевантни за действието на процесната ПАМ. Административнонаказателното производство и производството по прилагане на ПАМ имат

различни предмет, основание и правни последици.

По делото не са представени доказателства след 04.06.2026 г. за процесния автомобил да е сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“, нито да е предоставена информация за наличието на такава. Поради това не е установено настъпването на предвидения в чл. 171, т. 1, б. „е“ ЗДвП прекратителен факт.

Съдът приема, че ЗППАМ № GRAM-1392861/04.06.2026 г. е издадена при наличие на материалноправните предпоставки на закона, в предвидената форма и в съответствие с целта на принудителната административна мярка. Жалбата срещу нея е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По отношение на ЗППАМ № GRAM-1392862/04.06.2026 г. жалбата е основателна. С тази заповед, издадена на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ ЗДвП, на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от шест месеца“, поради управление на МПС, чиято регистрация е била служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 ЗДвП. След издаването на оспорената заповед административнонаказателното производство, образувано със съставянето на съответния АУАН, е прекратено с Мотивирана резолюция № 26-0352-M000025/08.06.2026г. на началника на РУ при ОДМВР, поради наличие на данни за престъпление по чл. 345, ал. 2 във връзка с ал. 1 НК. В случая законодателят е обвързал продължителността на приложената ПАМ с настъпването на определен юридически факт – решаването на въпроса за отговорността на водача, като е предвидил единствено максимален срок на действие на мярката от шест месеца. Прекратяването на административнонаказателното производство с мотивирана резолюция представлява разрешаване на въпроса за административнонаказателната отговорност на жалбоподателя по смисъла на чл. 171, т. 1, б. „з“ ЗДвП. Обстоятелството, че административнонаказателното производство е прекратено поради наличие на данни за престъпление, не променя този извод. От значение за действието на процесната ПАМ е, че производството, в което е следвало да бъде реализирана административнонаказателната отговорност за нарушението, въз основа на което е издадена заповедта, е приключило. Нещо повече, образуваното впоследствие наказателно производство за престъпление по чл. 345, ал. 2 във връзка с ал. 1 НК също е прекратено с постановление на заместник районен прокурор при Районна прокуратура – В. Т. от 17.06.2026 г. по пр. пр. № 4193/2026г. поради несъставомерност на деянието. Ето защо, при съобразяване на настъпилия след издаването на заповедта нов факт по реда на чл. 142, ал. 2 АПК, съдът приема, че е отпаднало материалноправното основание за продължаване действието на наложената принудителна административна мярка. Поради изложеното ЗППАМ № GRAM-1392862/04.06.2026 г. следва да бъде отменена.

С оглед изхода на правния спор и претендираните от жалбоподателя разноски същите следва да се присъдят съобразно удовлетворяване на жалбата само до единия обжалван административен акт т.е. в размер на 505.11 евро.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. В. И. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка 1392862/04.06.2026г. с правно основание по чл.171, т.1 б.3), ГГ) от Закона за движение по пътищата, издадена от мл.автоконтрольор към РУ С., ОДМВР -В. Т..

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. В. И. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 1392861/04.06.2026г. с правно основание по чл.171 т.1, б.Е от ЗДвП от Закона за движение по пътищата, издадена от мл.автоконтрольор към РУ С., ОДМВР- В. Т..

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР- В. Т. да заплати на Н. В. И. направените по делото разноси в размер на 505.11 евро.

Решението не подлежи на обжалване.